

SYLVIE KROUPOVÁ – ŽIVOTOPIS

Paní Sylvie Kroupová (rozená Straková) se narodila 7. 10. 1951 v Litoměřicích, kde prožila se svými rodiči a starším bratrem Josefem své dětství a mládí.

Její otec, Josef Straka (1904-1976), bydlel v Mělníce a byl úspěšným podnikatelem a veslařem. Byl držitelem 17 titulů mistra Československé republiky a svou vlastní reprezentoval na evropských a světových soutěžích i na dvou olympijských hrách - v Amsterdamu (1928) a v Berlíně (1936). Společně se svým bratrem Bohumilem Strakou provozovali v rodném domě malou továrnu na výrobu mýdla. Ale v roce 1949 jim komunisté vše vzali, oba byli zatčeni a odsouzeni ve vykonstruovaném procesu k 18 měsícům odnětí svobody. Jeho manželka Sylvie musela se dvěma kufry a půlročním synem opustit dům v Mělníce. Naštěstí měla rodiče v Litoměřicích, kde se mohli ubytovat. Svůj trest si Josef Straka odpykával na nucených pracích na Kladně a v Jáchymově.

Po vypršení trestu se vrací k rodině do Litoměřic, kde jim byl přidělen malý nevyhovující sklepní byt. Zde se narodila dcera Sylvie. Otec pracoval nejdříve v zemědělství a stavebnictví, pak byl zaměstnán jako řidič u uhelných skladů a zde mu byl poskytnut trochu lepší byt v prostorách bývalých kanceláří. Zde prožila paní Kroupová své dětství a mládí.

V letech 1958–1967 chodila na základní školu. Ráda malovala, svůj výtvarný talent rozvíjela v LŠU, chodila na balet, recitovala, jezdila na kole a otec ji přivedl také k veslování. Rodiče dělali vše pro to, aby jejich děti měly šťastné dětství, o pohnutém osudu rodiny se doma nemluvilo.

Po základní škole v roce 1967 byla přijata ke studiu na Střední odborné škole výtvarné v Praze na Horově náměstí. O prázdninách po skončení 1. ročníku zažila vpád sovětských vojsk. Díky svému výtvarnému talentu uměla dobře psát a hned se v Litoměřicích zapojila do psaní stovek letáků. Po maturitě, kdy už nastupovala tvrdá normalizace, se hlásila na Akademii výtvarných umění v Praze (AVU Praha) obor restaurování, ale nebyla přijata údajně pro velký počet uchazečů. Zkoušela se tam hlásit i v dalších letech, ale neúspěšně.

A tak v letech 1971–1991 pracovala jako umělecká pozlacovačka – nejprve v Ústředí uměleckých řemesel v Praze, poté v družstvu ŠTUKO Praha a nakonec v Památkách Buštěhrad. V roce 1982 obdržela titul Mistr uměleckého řemesla. Také se podílela na rekonstrukci Národního divadla, za to získala ocenění stříbrnou medailí Za zásluhy o rekonstrukci ND. Od roku 1991 až doposud působí jako OSVČ v oboru umělecký pozlacovač.

Paní Kroupová je také spoluzakladatelka a místopředsedkyně Rudolfinea, což je sdružení pro umělecká řemesla. Společně s několika nadšenci z obce Kamenné Žehrovice, kde dnes žije, založila kulturně společenský spolek Žehrovák. Přednáší na Univerzitě Pardubice v Litomyšli, působí v komisi u maturitních zkoušek na Umělecko-řemeslné škole v Praze. Příležitostně jako lektor přednáší na Střední škole designu v Pardubicích. K jejím zájmům patří umění, starožitnosti, příroda, cestování, cyklistika a domácí mazlíčci.

V roce 1977 se narodila dcera Veronika a v roce 1979 dcera Kateřina.

Teprve po roce 1989 se v plné míře dovídá o těžkém osudu své rodiny a začíná budovat odkaz svého otce, úspěšného podnikatele a především veslaře, jehož jméno mělo být z historie veslování vymazáno. V jeho rodném domě v Mělníce otevírá malou pamětní síň a v roce 2012 je za účasti rodiny, pamětníků a představitelů města mělnický Starý most slavnostně přejmenován na most Josefa Straky.

Životopis vypracovali žáci ZŠ Palachova Brandýs nad Labem ve složení:

Kristýna Marková, Kristýna Kohoutová, Tereza Vobrová, Eva Antalová